

Cảm nhận truyện An Dương Vương và Mị Châu Trọng Thủy

Author : Thu Trang

Cảm nhận truyện An Dương Vương và Mị Châu Trọng Thủy

Bài làm

Bên cạnh các thể loại văn học khác thì văn học dân gian luôn mang ý nghĩa lịch sử và tác động trực tiếp đến cuộc sống của chính chúng ta. Bài viết hôm nay chúng tôi sẽ cùng bạn đi **cảm nhận truyện An Dương Vương và Mị Châu Trọng Thủy** để xem tác phẩm đã để lại những gì cho người đọc. Cùng tìm hiểu chi tiết ngay nhé.

Vị vua An Dương Vương có nỗ lực đã chiến thắng kẻ thù

Cảm nhận truyện An Dương Vương và Mị Châu Trọng Thủy

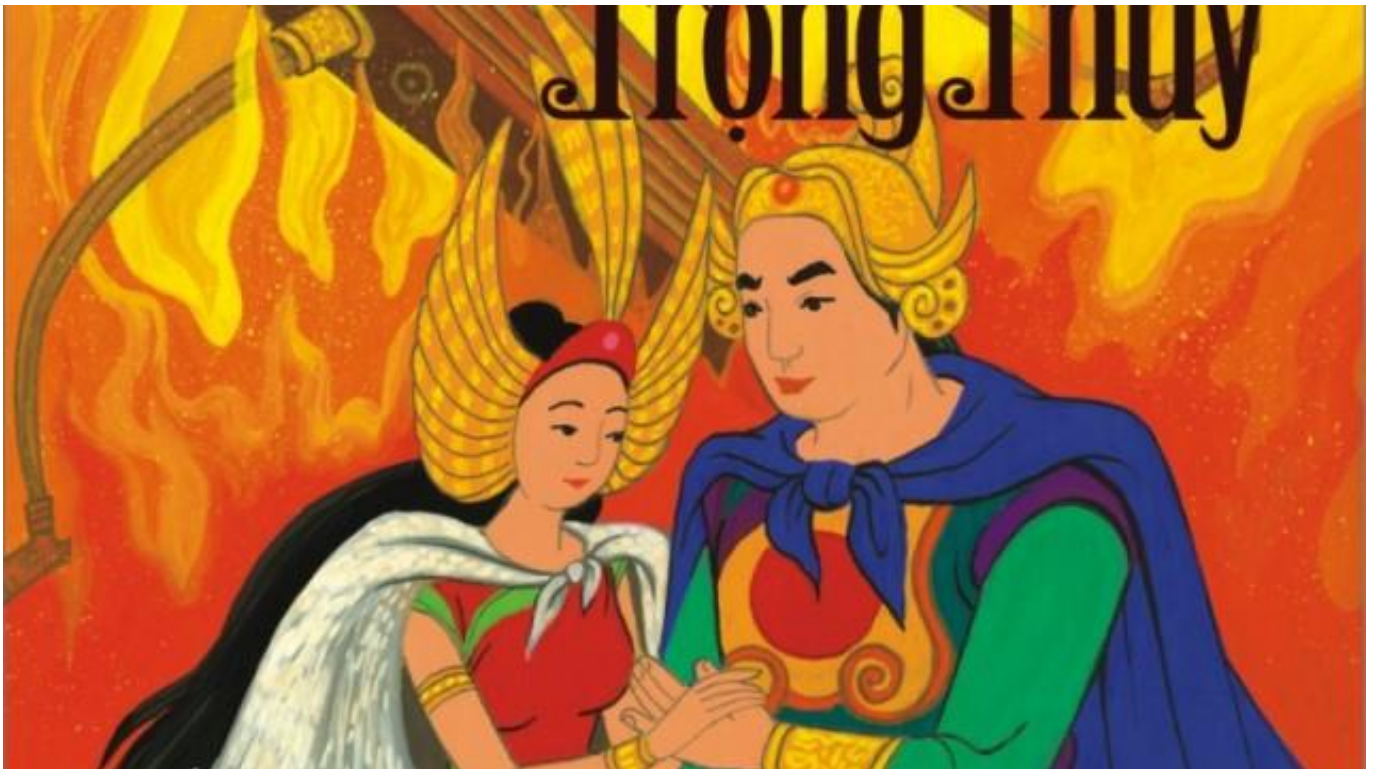
Như đã nói ở trên, thể loại văn học dân gian luôn mang ý nghĩa lịch sử to lớn và ảnh hưởng đến nhân loại. Đối với truyện An Dương Vương và Mị Châu Trọng Thủy đã làm nhiều người hiểu và thay đổi lòng yêu nước. Cụ thể, câu chuyện nói về vị vua An Dương Vương luôn cố gắng, chiến đấu hết mình với mong muốn mang lại ấm no và cuộc sống an yên cho toàn bộ nhân dân của mình.

Tài liệu này sẽ tại <https://baigiai.mobi>
Cụ thể, vị vua này đã xây thành Cổ Loa. Tuy nhiên, trong suốt quá trình trong suốt hành trình xây dựng, giữ nước và mang lại ấm no cho nhân dân thì ông gặp rất nhiều khó khăn và vất

vả. Việc xây thành của vị vua An Dương Vương mãi không thành nên ông đã giữ tâm mình và cầu trời phạt.

Nhờ có lòng tâm huyết đó thì Thanh Giang đã giúp đỡ và chỉ sau nửa tháng thì thành đã được xây xong. Đặc biệt, trước tình hình bị Đà đang ngày càng xâm chiếm thì thần Kim Quy đã ban cho An Dương Vương cái vuốt để làm nỏ. Khi nỏ được bắn ra thì đồng nghĩa hàng ngàn mũi tên bắn về phía kẻ địch. Cũng chính vì thế mà nước Âu Lạc thời bấy giờ được an yên và thái bình. Điều này cho thấy, không những An Dương Vương là vị vua biết chăm lo cho nhân dân, vì nhân dân, luôn đặt lợi ích dân hàng đầu mà còn là vị minh quân và biết nhìn xa trông rộng.

Nhưng lúc này, vì ông quá lo cho dân và cái lợi trước mắt nhưng không tính đến hiểm họa sắp tới mà An Dương Vương đã dễ dàng đồng ý gả con gái Mị Châu cho con trai Đà là Trọng Thủy. Khi Trọng Thủy đã có nỏ thần trong tay, gửi về nước Đà và Đà lại một lần nữa kéo quân sang đánh. Tuy nhiên, với sự tự mãn khi vẫn nghĩ mình có nỏ thần trong tay thì An Dương Vương vẫn điềm nhiên đánh cờ mà ngạo mạn với Đà.

Tự mãn khi gả con gái Mị Châu cho con trai Đà là Trọng Thủy

Cụ thể, sau khi lấy nỏ thần ra bắt và biết đây là nỏ giả thì ông liền dắt Mị Châu bỏ chạy đến phương Nam mà không có cách đối kháng nào. Đỉnh điểm, khi đã đến biển Đông mà ông còn không nhận được đầu ra giặc khi Mị Châu rải lông áo đánh dấu cho giặc theo. Mãi đến khi Rùa Vàng xuất hiện nói thì An Dương Vương nhanh chóng rút gươm chém con gái mình.

Mặc dù đã trải qua nhiều sự việc và biến cố nhưng hành động cuối cùng của vị vua vẫn được xem là vì nhân dân và luôn đặt việc nước trên việc nhà mà không bị lung lay ý chí. Hành động

này đã góp phần bổ sung và bù đắp lại khiếm khuyết của ông. Chi tiết vua cầm sừng tê giác cùng Rùa Vàng rẽ nước xuống biển đồng nghĩa với việc biển cả mở lòng đón ông về. Điều này cho ta thấy đây vẫn thể hiện sự tha thứ và ngưỡng mộ cho một vị minh quân thực sự.

Thực sự, câu chuyện đã An Dương Vương và Mị Châu Trọng Thủy đã để lại cho chúng ta bài học lịch sử vô cùng quan trọng. Đó chính là lòng yêu nước và sự cảnh giác tuyệt đối với kẻ thù. Mặc dù sự yêu thương và tình cha con nhưng trên hết tình yêu đối với đất nước của vị minh quân vẫn được xem trọng và ngưỡng mộ.